

Naivitate

Elena Carina

M-a purtat vântul în furtună
Și fără știre am ajuns
În lumea asta prea nebună
Care în suflet mi-a pătruns.

Mi-am pierdut gândul într-o clipă
Și am uitat cumva de mine.
Și mi-am dat seama de risipă
Când n-aveam cum să mai fiu bine.

Am învățat să nu mai cred,
Dar încă doare c-am crezut.
Îmi tot spuneam să nu mă pierd,
Dar fără știre, am pierdut.

Ca un copil am privit ochii
Ce mă mințeau atât de dulce
Și-acum nu pot să mă apropii
De-acel ceva ce mă seduce.

Și-s vii regretele în mine.
Doar timpul le va lua suflarea.
E simplu să te pierzi pe tine
Și mult prea greu să simți uitarea.

Secunde reci, minute grele...
Mă doare acum, dar recunosc.
Greșelile sunt ale mele.
Naivă sunt, voi fi și-am fost!